

РЕШЕНИЕ

№ 5286

гр. София, 29.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Галин Несторов

Красимира Желева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **1915** по описа за **2013** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Н. М. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], чрез адв. Н. Д. – РАК, против решение от 28.12.2012 г., по н.а.х.д. № 14305/2012 г. на Софийски районен съд, НО, 99-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 27748/06.06.2012 г., издадено от началник административно-наказателна дейност в отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание: "глоба" в размер на 100.00 лв., на основание чл.179,ал. 2, във вр. с ал. 1, т. 5, предл. 5, във вр. с чл. 47, ал.2, във вр. с ал. 1, б. „а" от ЗДвП.

Касаторът твърди постановяване на решението в нарушение на закона, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационно основание по чл.348,ал.1,т.1 и т.2 НПК. Касаторът оспорва квалификацията на деянието като се твърди, че посочената разпоредба не съответства на фактите, посочени в АУАН и НП. Не се установявало по несъмнен и безспорен начин извършването на посоченото в акта нарушение. Иска се отмяна на решението на СРС като незаконосъобразно и неправилно както и на НП.

Ответникът по касация - СДВР, не е представляван в съдебно заседание и не е

изразило становище по жалбата.

Прокурорът от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Пред настоящата инстанция не са приети доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК и не са правени искания за това.

Административен съд София - град, 3-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От фактическа страна въззивният съд е приел за установена описаната в АУАН и НП фактическа обстановка - на посочените в същите място дата и час. Спор по същата не е налице като спора е по отношение на правото.

На мястото на произшествието е изготвен протокол за ПТП и скица и въз основа на тях както и на подписаните от двамата участници декларации, било образувано административно-наказателно производство срещу жалбоподателя като С. И., заемащ длъжност "мл. автоконтрольор" е съставил АУАН. Актът е съставен в присъствието и е връчен лично на нарушителя, който го е подписал без възражения.

Въззивният съд е приел, издаването на АУАН от компетентен орган. Видно от фактите, актът за установяване на нарушението е съставен от лице, заемащо длъжност "мл. автоконтрольор". Пред въззивната инстанция са представени доказателства, че актосъставителят е имал компетентност да състави процесния АУАН, а именно: заповед от 02.07.2010 г. на министъра на вътрешните работи, в която тази длъжност фигурира. Съгласно 189, ал. 1 от ЗДвП актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в този закон.

Съдът, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства приема за установена по делото фактическата обстановка, описана в наказателното постановление като се позовава както на събраните в адм.-наказателното производство писмени доказателства – горепосочените АУАН, притежаващ презумптивна доказателствена сила в същото; протокола за ПТП, два бр. декларации, съставени и подписани от водачите и скица на ПТП, подписана също така без възражение от двамата водачи, така и на гласните доказателства, събрани в хода на съдебното дирене. При така установената по делото фактическа обстановка районният съд приема за установено, че нарушителят е осъществил състава на посоченото нарушение. Като е достигнал до този правен извод, въззивният съд правилно е приложил материалния закон при точно спазване на процесуалните правила като липсва касационно основание за отмяна на процесното решение.

В преценката на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства, въззивният съд правилно и в съответствие с логическите и опитните правила достига до правно обосновани фактически изводи за правно значимите по отношение на спора юридически факти. Тези изводи напълно се споделят от настоящия съдебен състав. Подробно и аргументирано е отговорено на възраженията на жалбоподателя, наведени с подадената жалба. Тези доводи на съда се споделят напълно от настоящата инстанция, която от своя страна също така ги намира за неоснователни. Редовно съставените АУАН, съгласно чл. 189, ал. 2 от З.Дв.П. се ползват с презумптивна доказателствена сила. Констатациите, отразени в АУАН, съставен на жалбоподателя не са оборени от жалбоподателя, напротив – потвърждават се от всички доказателства по делото, вкл. и от свидетелските показания и приложените протокол за ПТП, декларации и скица на ПТП. Всички реквизити на АУАН и на НП са налице, В АУАН и в НП правилно са посочени основните нарушени норми и е налице точно описание на нарушенията от фактическа страна. Възраженията на касатора са неоснователни. Безспорна е неговата вина като правилно е посочено нейното „съпричиняване” с водача на МПС, с което е възникнало ПТП. Липсата на видимост, както правилно е посочил и районния съд е следвало да го възпрепятства да предприеме маневрата навлизане в кръстовище като по този начин би се избегнало възникването на ПТП с неправилен движещият се в насрещната лента за движение автомобил.

Размерът на санкцията е в съответствие с чл. 27 от ЗАНН като са взети предвид всички смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства и наказанието е наложено към твърдия размер, предвиден в закона.

Оспорваното решение е правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с процесуалния и материалния закон, поради което същото следва да бъде потвърдено.

Воден от горното и на основание чл. 220, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, 3-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от от 28.12.2012 г., по н.а.х.д. № 14305/2012 г. на Софийски районен съд, НО, 99-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

ЧЛЕНОВЕ:1.....

2.....

